

Synestesia, Lajinsa Viimeinen

Kerron teille tarinan,
vanhoilta ajoilta kadonneilta.
Kertomuksen miehest,
jok' isns menett.

Kerron teille kostosta,
ihmisten heikkoudesta.
Pelottomista miehist,
silmittmst raivosta.

"Is? Miss olet?
I jt minua!
Is! I pelk!
Kostaa aion kuolemasi!

Pelkoani nyt en,
rohkeana kohtaan sen.
Viimein neen itken,
hthuudon viimeisen.

"Toverit! Kuunnelkaa!
Nyt teit tarvitaan.
Isni kuoleman heille kostan,
siis veljet - nyt hytkk!"

Pelkoani nyt en,
rohkeana kohtaan sen.
Viimein neen itken,
hthuudon viimeisen.

Rohkeana kohtaan sen,
lajinsa viimeisen.
Miekallani surmaan sen,
lohikrmeen viimeisen.